

शिक्षक र प्रहरीबीचको झडपमा पत्रकारसहित २६ जना घाइते

भापा(प्रस) । काठमाडौंको नयाँ बानेश्वरस्थित सडकमा आन्दोलन गरिरहेका शिक्षकले निर्षेधत क्षेत्र तोड्न खोजेपछि भएको भडपमा शिक्षक, पत्रकार र प्रहरीसहित २६ जना घाइते भएका छन् ।

चैत २० देखि आन्दोलन गरिरहेका शिक्षकले आहतवार निर्षेधत क्षेत्र तोड्न खोजेपछि रोक्न खोज्दा उक्त भडप भएको हो ।

सो क्रममा ५ प्रहरी, एक पत्रकार र २० शिक्षक घाइते भएको जिल्ला प्रहरी परिसर काठमाडौंका प्रवक्ता प्रहरी उपरीक्षक अपीलराज बोहराले जानकारी दिए । घाइतेहरूको काठमाडौंका विभिन्न अस्पतालमा उपचार भइरहेको छ ।शिक्षकले निषेधित क्षेत्र तोड्न खोज्दा प्रहरीले पानीको फोहोरसमेत हानेको थियो ।

यसैबीच कांग्रेस नेता तथा सांसद शेखर

कोइरालाले आन्दोलनरत शिक्षकमाथि बल प्रयोग हुनु सरकारको कुशासनको अर्को उदाहरण भएका बताएका छन् । उनले विद्यालय शिक्षा ऐन जारी गर्न माग राख्दै आन्दोलनरत शिक्षकलाई सडकमै प्रहरी बल प्रयोग गर्नु र पालिका लगाएर धमक्याउनु सरकारको कुशासनको अर्को उदाहरण

रहेको जनाएका छन् । को इरालाले सामाजिक समञ्जसले लेखेका छन्, ' शिक्षा ऐन ल्याउनुभन्दा अघि शिक्षाहरु बल प्रयोग गर्नु र पालिका लगाएर शिक्षकहरुलाई धम्क्याउनु सरकारको कुशासनको अर्को उदाहरण हो ।' उनले १/२ दिनमै शिक्षक आन्दोलनलाई समाधान गरेर पठनपाठनको वातावरण बनाउन पनि सरकारलाई आग्रह गरेका छन् । 'अब धेरै दिला भयो । एक दुई दिन मै समस्या समाधान गरी पठन-पाठन सुचारु गर्न सरकारको ध्यानकाकर्षण गराउँछु,' उनले लेखेका छन् ।

आ=दो लनमा उत्रेको भण्डै एक महिना भर्ना अभियान समेत गरेको छ । वार्ता गरि सम्पत्ता निहम्माथि	आन्दोलनरत शिक्षक र प्रहरीबीच बानेश्वर क्षेत्रमा भडप भएको थियो २५ दिनदेखि शिक्षक आन्दोलन जारी हुँदा कतिपय स्थानीय तहले शिक्षकलाई विद्यालय फर्कन वा अन्यत्र सरुवा भएर जान सक्तुलन गरेका छन् । पालिकाको सक्तुलनलाई शिक्षक महासंघले धार्क्यपूर्ण आदेश नदई अस्वीकार गर्न अपिल गर्दै आएको छ ।
--	---

भयो । पठनपाठन र सरकारी भर्ना अभियान ठप्प छ, कक्षा १२ को परीक्षा समेत सरेको छ । यस्तो अवस्थामा शिक्षकहरूसँग वार्ता गरी समस्या समाधान गर्नुपर्नेमा सडकमै उनीहरूमाथि प्रहरी

अपांगता भएका भापाका २४ जनाले पाए हवीलचियर

भाषा(प्रस)। हवीलचियर बिग्रोका कारण भाषा
हिल्दवारीका १७ वर्षीय अमित महतोलाई विद्यालय
जान समस्या भइरहेको थियो। जन्मजात अपांगता
भएका महतो घरबाट करिव एक किलोमिटर
हवीलचियरको सहयोगबाट विद्यालय जाने गरेका छन्।
रोटरी क्लब अफ डिल्लीबजार काठमाडौंको सहयोगमा
रोटरी क्लब अफ विर्तामोडले नि:शुल्क हवीलचियर
बितरण गरेपछि अमित हर्षित देखिए। रोटरी क्लब
अफ डिल्लीबजार काठमाडौं र रोटरी क्लब अफ
विर्तामोडबीच भागीनी सम्बन्ध रहेको छ। अमित
घरबाट आफै हवीलचियर लिन हिल्दवारी गाउँपालिका
कार्यालयसम्म आफै आइपुगे। हवीलचियर पाएपछि
'खुशी हुँदै अमिताले रहे', 'हवीलचियर बिग्रोपछि
समस्या थियो अह र हेन', भाषिण्या आउँदै पढे
कम्युटरसम्बन्धी काम गर्ने उनले सोच बनाएका छन्।
अमितजस्तै समस्या भएका हिल्दवारी गाउँपालिकाका
६ जनाले नि:शुल्क हवीलचियर पाएका छन्।
हवीलचियर पाउने अन्यमा नेत्रबहादुर राउत, विजय
मुर्मू, रोमन नेम्बाङ र धुमबहादुर फुयाँल र राजु
तामाङ रहेका छन्। आफ्ना छोराएले हवीलचियर
पाएपछि अमितकी आमा सफरी महतोले पनि खुशी
व्यक्त गरिन्। अमित उनका एकमात्र छोरा हुन्।

सँगै पद्वने अमितको बहिनीले हवीलचियरमा विद्यालय ल्याउन पुर्‍याउन सहयोग गर्ने गरेको आमा समरीले बताइन् । आफ्ना पाँचलाका ६ जनाले हवीलचियर पाएपछि हल्टिद्वारी गाउँपालिकाका अध्यक्ष रविन्द्रप्रसाद लिङ्देनले आयोजन संस्थालाई धन्यवाद दिएर उनले राज्य एकलेले सबै काम गर्ने नसक्ने भन्दै रोटी क्लबसँगको साभेदारीलाई निरन्तरता दिने प्रतिवद्धता जनाए । त्यस्तै प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत मानबहादुर बन (महेन्द्र) ले रोटी क्लबले गरेको सहयोगको उच्च मूल्यांकन गर्दै आगामी दिनमा सहकार्य रने जनाए । हल्टिद्वारीमा अपांगता भएका व्यक्तिहरुको संख्या ४३५ रहेको छ । कार्यक्रमको औचित्यमाथि प्रशास पाई रोटी क्लब अफ डिल्लीबजारका भाइस प्रेमिष्टेन्द्र युवराज रोक्काले यसै वर्ष आफूहरुको संस्थाले ३३० थान हवीलचियर वितरण गरेको जानकारी दिए । त्यसमध्ये २४ वटा भ्राम्पामा वितरण गरिएको छ । हल्टिद्वारी गाउँपालिकामा ६ , भ्राम्पा गाउँपालिकामा १३ र कर्नाडी नगरपालिकामा ५ वटा हवीलचियर वितरण गरिएको उनले बताए । अर्को वर्ष एक हजारवटा हवीलचियर वितरण गर्ने योजना रहेको उनले सुनाए । भाइस प्रेमिष्टेन्द्र पावंता खेल विमललीले संयोजन गरेको सो कार्यक्रममा रोटी क्लब

अफ बिर्तामोडका अध्यक्ष सुरेशकुमार अग्रवाल भद्रपुरे, सर्पिस प्रोजेक्ट डाइरेक्टर सुरेश बंशल, रोटीर क्लब अफ डिल्लीबजाका अध्यक्ष प्रेम ओली, रोटीर क्लब अफ बिर्तामोडका पूर्व अध्यक्षहरु, हिल्दवारी १ का वडाध्यक्ष देवीबहादुर थापा, २ का वडाध्यक्ष शुक्लाल राजवंशीलगायतको उपस्थिति रहेको थियो। त्यस्तै भुपा गाउँपालिकाका १३ जनाले हवीलचियर पाएका छन्। टीका मर्डी, पिरोज भिया, आसिन कोच, पार्वती गणेश, मोहम्मद सैफुल शेख, विद्यासिंह बस्नेत, आम्बरा खातुन, अप्सना खातुन, तस्मिम मुद्दिन, अभय गणेश, कविरजंग राजवंशी, खुशेदा खातुन र सोमलाल हस्दाले हवीलचियर पाएका हुन्। भुपा गाउँपालिकाका कार्यवाहक अध्यक्ष अन्जुदेवी थपलियाको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा रोटीर क्लब अफ बिर्तामोडका अध्यक्ष सुरेशकुमार अग्रवाल भद्रपुरे, सर्पिस प्रोजेक्ट डाइरेक्टर सुरेश बंशल, उपाध्यक्ष पार्वता खरेल निमली, रोटीर क्लब अफ डिल्लीबजाका अध्यक्ष प्रेम ओली, उपाध्यक्ष युवराज रोक्कलगायतको उपस्थिति रहेको थियो।

सो कार्यक्रमको संयोजन शैलेन्द्र कुस्म्याडले गरेका थिए। त्यस्तै रोटेरी क्लब अफ डिल्लीबजारको सहयोगमा रोटेरी क्लब अफ मुसुक्काले पाँचजनालाई हवीलचियर बितरण गरेको छ। विनिता दर्जी परियारा, देवेन्द्र बस्नेत, रोशन दाहाल, सर्जल न्यौपाने र मिलालदेवी भट्टाईलाई हवीलचियर बितरण गरिएको हो। यसैबीच रोटेरी क्लब अफ डिल्लीबजार र रोटेरी क्लब अफ बिर्तामोडद्वारा भाषा गाउँपालिकाको विभुवन आधारभूत विद्यालयमा बालमैत्री कक्षाका लागि सहयोग गरिएको छ। त्यस विद्यालयमा कौण्टि, भित्ति चित्र, फाइबरको पाँचवटा राउन्ड टेबल सहयोग गरिएको रोटेरी क्लब अफ बिर्तामोडका अध्यक्ष सुरेशकुमार अग्रवाल भद्रपुरले जानकारी दिएका छन्।

हार्दिक स्वधाई तथा शुभकामना

यस बिर्तामोड साना शहरी खानेपानी तथा सरसफाई उपभोक्ता संस्थाका पूर्व अध्यक्ष आदरणीय श्री **जलकुमार गुरुङ** मेची आँखा अस्पताल संघको २०८२ बैशाख ११ गते सम्पन्न बोर्ड बैठकबाट तीन वर्षे कार्यकालका लागि दोस्रो पटक अध्यक्षमा निवर्चित हुनुभएकोमा नवनिर्वाचित कार्यसमितिलाई हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दछौं ।

कुशल नेतृत्वको क्षमता राख्नुहुने तपाईंको समर्पणले मेरी आँखा अस्पताललाई आँखाको उपचार सेवाका लागि अझ विश्वमरि नै चिनाउन सकोस् भन्ने विश्वासका साथ सफल कार्यकालको लागि हार्दिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

पारसमणि मैनाली
सचिव

મેઘરાજ બાસ્તોલા
અધ્યક્ષ

**एवं बिर्तामोड साना शहरी खानेपानी तथा
सरसफाई उपभोक्ता परिवार
बिर्तामोड-५, भापा**

बिर्तामोड-५ , भगापा

डा. प्रेम ब. शाही, MS, FISS
वरिष्ठ विशेषज्ञ - हाड, जोड़ी, थाया मेरुदण्ड रोग /सर्जन
जनन: सोमनाथ देस (विहार)रजसूज, २ कें दैश

डा. दिपायन पाण्डे, MD
वरिष्ठ विशेषज्ञ - खाला, जो, कपाल, लुण्ठो, कुष्ठरोग
जनन: प्रत्येक विभावार, रिकज हस्पताल, दनकबाद

डा. आलोक झा, MD
वरिष्ठ विशेषज्ञ - मानसिक थारा थारा मनोरोग
जनन: प्रत्येक जिलाको थालीको शालिवाह, कोशी हस्पताल, विराटनगरबाद

डा. केशव कु. मण्डल, MD
वरिष्ठ विशेषज्ञ - नवजात शिशु थारा बाला रोग विशेषज्ञ
जनन: दैनिक रोग, दिवाज १० कें दैश

डा. खिरज ताम्रकार, MD / डा. आनन्द देव, MD
वरिष्ठ फिजिशियन /इन्टरनल मेडिसिन
जनन: दैनिक रोग

- डा. विकास जैशी, MD, DM
वरिष्ठ विशेषज्ञ - कलेजो ऑफ़ियर पेड, जॉर्जट्स, हेमटॉयडिस्ट रोग
तथा कलेजो प्रत्यारोपण फिजिशियन
समय: प्रत्येक गतिनाको अगस्त आईनाबार, फिर हरमपटल, काठनागैबाड
- डा. अच्युत भक्त आचार्य, MD, DM
वरिष्ठ विशेषज्ञ - छाति, पाँचवीं रोग, दन्त, श्वासप्रश्वास एलर्जी, निद्रा
तथा हस्तरोम/ पल्लोबोलोजिस्ट
समय: प्रत्येक गतिनाको अगस्त यानिबार, जॉर्जट्स हरमपटल काठनागैबाड
- डा. विवेक कट्टेल, MD, FRCI
वरिष्ठ विशेषज्ञ - बायरोल, संरक्षण रोग तथा फिजिशियन
समय: प्रत्येक गतिनाको दोस्रो शनिबार, ब्लूरो हरमपटल विराटनगरयाड
- डा. निशान भुतेल, MD, DM
वरिष्ठ विशेषज्ञ - गुग्ली (किडनी) रोग तथा गुग्ली प्रत्यारोपण फिजिशियन
समय: प्रत्येक गतिनाको दोस्रो बुधवार, फिमिल हरमपटल काठनागैबाड

डा. धर्मागत भट्टराई, MD, DM
वरिष्ठ विशेषज्ञ - बाल रोग, उपन्यूरोलॉजी रोग प्रशिक्षण, एलजी
बाल वायुमार्गजन्य रोग बाल यौवनवयस में मेडिसिन विज्ञान
रजना, प्रत्येक महिलाको दोनो पुत्रवधू र शाश्वत, कठिनाई हर तपस्विनी काजनासीब।

डा. उत्तमर्ष कार्की, MD, DM
वरिष्ठ विशेषज्ञ - बालमालिका विदेशीरिषीरी बसा तथा नानासिरी रोग
/बाल नानाविशेषज्ञ
रजना, प्रत्येक महिलाको दोनो पुत्रवधू र शाश्वत, कठिनाई बस हरिदयनी काजनासीब।

डा. सन्तोष मिश्र, MD, DM
वरिष्ठ विशेषज्ञ - बाल तथा नानासिरी मेडिचिन, अतिजिन, दोनोको रोग
/बाल न्यूरोलोजिस्ट
रजना, प्रत्येक महिलाको दोनो पुत्रवधू र शाश्वत, कठिनाई सीकिलनी काजनासीब।

डा. दिलिप न्यौपाने, MD
वरिष्ठ विशेषज्ञ - बाल एत, अरिचिक, अमदा, एरिचिकनरिच, सुशेषन
तथा कठिनाई रोग बाल वायुमार्गजन्य रोग प्रशिक्षण
रजना, प्रत्येक महिलाको दोनो पुत्रवधू र शाश्वत, कठिनाई सीकिलनी काजनासीब।

प्रा. डा. गौरवराज ढकाल, MS, FISS
वरिष्ठ विशेषज्ञ - मेस्ट्रस (स्वादा), नासा, टीएस, मज्जा, कमर रोग / स्पाइन सर्जनी
समय: प्रत्येक महिनाको दोस्रो शुक्रबार, ३० हस्पिटल काठमाडौंबाट

डा. पुरुषोत्तम पराजुली, MS, MCh
वरिष्ठ विशेषज्ञ - पित्ता, प्रोस्टेट, मूत्राश्ली, पल्सरी तथा मूत्र रोग / युरोलोजिस्ट
समय: प्रत्येक महिनाको तेस्रो शनिबार, मधुमेह हस्पिटल, विराटनगरबाट

डा. अपार पोखरेल, MS, FIPE
वरिष्ठ विशेषज्ञ - नाक, कान, घाँटी रोग / बाल तथा वयाक ENT सर्जन
समय: प्रत्येक महिनाको अखतिर शनिबार, सिमिल हस्पिटल, काठमाडौंबाट

डा. हरिशंकर प्र. यादव, MD, FIEM
वरिष्ठ विशेषज्ञ - मधुमेह (सुगर), थाइराईड, हर्मोन रोग
समय: प्रत्येक महिनाको अखतिर शनिबार, विराटनगरबाट

तन्त्रमन्त्रले परिवारको रक्षा गर्न खोज्दा आफ्नै ज्यान जोगाउन सकेनन्

भापा(प्रस) । वर्षभरि कसैको पनि कुटुम्ह आफ्नो परिवारमाथि नलागोस् भनेर आदिवासी राजवंशीहरूले नयाँ वर्षमा तन्त्रमन्त्रले आफ्नो घरआँगनलाई चारैतिरबाट छेक्ने गर्छन् । जसलाई ‘चातर’ भनिन्छ । कुलगुरु(गसाई) वा धामी बोलाएर राजवंशीहरूले नयाँ वर्षमा चातर बाँच्ने गर्दछन् । जुन तन्त्रमन्त्र साँभ परेपछि गर्नुपर्ने हुन्छ । कुलगुरुले विभिन्न सामानसहित फुकिदिएको माटोको भाँडो (हान्डी) घरबाहिर चार दिशाको चार ठाउँमा गाड्नु पर्ने नियम छ ।

आफू र आफ्नो परिवारलाई सुरक्षित राख्न गसाईले फुकिदिएको माटोको भाँडो गाड्नु पर्ने भापा बिर्तामोड ७ भुसावारीका ४८ वर्षीय सजनलाल राजवंशीले ज्यान गुमाउनुपर्यो । सर्पले डसेर शनिवार साँभ उनको ज्यान गएको हो । तन्त्रमन्त्रको माटोको भाँडो गाड्ने क्रममा साँभ ७.३० बजे सजनलाललाई सेतो गोमनले डसेको उनका भतिजा रामलाल राजवंशीले बताए । उपचारका लागि ढिलो हुँदा बचाउन नसकिएको रामलालको भनाई छ । चारआलीस्थित सर्पदंश केन्द्रमा लगी सामान्य उपचारपश्चात् थप उपचारको लागि बिर्तामोडस्थित बीएण्डसी अस्पतालमा ल्याउनासाथ डाक्टरले चेकजाँच गर्दा राति ९:४५ बजे सजनलालको मृत्यु भइसकेको बिर्तामोड ७ का वडाध्यक्ष अविर्ल कृष्ण खरेलले बताए ।

सप्तरामी बस दुर्घटना: तीन जनाको मृत्यु

भापा(प्रस) । पूर्व-पश्चिम राजमार्गअन्तर्गत सप्तरीको कञ्चनरूप नगरपालिका-१० बढगामामा आइतबार दिउँसो भएको यात्रुवाहक बस दुर्घटनामा तीनजनाको मृत्यु भएको छ । गाईघाटबाट विराटनगरतर्फ आउँदै गरेको प्र२-०१-००१ ख ३४२० नं. को डल्विन यात्रुवाहक बस अनियन्त्रित भई दुर्घटना हुँदा दुई पुरुष र एक महिलाको मृत्यु भएको हो । मृत्यु भएका एक पुरुष र एक महिलाको सनाखत भएको छैन । दुवैको शव गजेन्द्रनारायण सिंह अस्पताल राजविराजमा राखिएको छ ।

त्यस्तै दुर्घटनामा गम्भीर घाइते भई उपचारका लागि गोल्लेन अस्पताल विराटनगर पुर्‍याइएका सप्तकोशी नगरपालिका- १ का ७५ वर्षीय रत्नबहादुर मगरातीको उपचारका क्रममा मृत्यु भएको सप्तरीका एसपी ढक्रेन्द्र खतिवडाले बताए । दुर्घटनामा दुई दर्जन यात्रु घाइते भएका छन् । उनीहरूलाई उपचारका लागि विभिन्न अस्पतालमा पठाइएको छ । बसका चालकलाई प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएको छ ।

वीरता जेसीजद्वारा डीएसपी विष्टलाई बिदाई

बिर्तामोड(प्रस) । वीरता जेसीजले इलाका प्रहरी कार्यालय बिर्तामोडका डीएसपी प्रकाश विष्टलाई सम्मानसहित बिदाई गरेको छ । वीरता जेसीजका अध्यक्ष युवराज कुँवरको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा संयुक्त सचिव सुवास त्रिखत्रीले आस्था वाचन गरेका थिए । कार्यक्रममा ईलाका प्रहरी कार्यालय बिर्तामोडका डीएसपी प्रकाश विष्टलाई कानूनी सल्लाहकार अमरजीत साहले वाचन गरेको सम्मानपत्र र दोसल्ला ओढाएर सम्मान गरिएको थियो । कार्यक्रममा वीरता जेसीजका

पूर्व अध्यक्ष तथा पत्रकार महासंघ भापाका अध्यक्ष एकराज गिरीले बिर्तामोडवासीलाई सुरक्षाको प्रत्याभूति दिलाउन इलाका प्रहरी कार्यालय बिर्तामोडका डीएसपी

प्रकाश विष्ट सफल भएको बताए । कार्यक्रममा विदाई भएर जान लागेका डीएसपी विष्टले बिर्तामोडमा रहँदा आफूले

बिर्तामोडबासीको साथ र सहयोगले सुरक्षा व्यवस्था मजबुत बनाउन सफल भएको बताए । आफू जहाँ रहेपनि बिर्तामोडबासीको मायालाई कहिल्यै नविर्सने उनको भनाई छ । कार्यक्रममा वीरता जेसीजका पूर्व अध्यक्ष तथा पूर्व राष्ट्रिय उपाध्यक्ष घनश्याम चौधरी, सिनेटर जीवनकुमार खड्कालगायतले विदाई भएर जान लागेका डीएसपी विष्टलाई शुभकामना दिएका थिए । वीरता जेसीजका विपद् जनचेतना संयोजक मनिष न्यौपानेको संयोजकत्वमा भएको कार्यक्रमको सञ्चालन वीरता जेसीजका महासचिव विज्ञानराज पौडेलले गरेका थिए ।

दमकको नालामा बेवारिसे शव फेला

भापा(प्रस) । भापा दमकको नालामा बेवारिसे शव फेला परेको छ । आइतवार बिहान अन्दाजी ६ बजे दमक नगरपालिका वडा नं. ४ कृष्ण मन्दिरस्थित कृष्ण माध्यमिक विद्यालयको पर्खालको पूर्वपट्टि नालामा घोप्टो

परेको अबस्थामा बेवारिसे शव फेला परेको हो । तत्काल नाम थर वतन नखुलेको, सेतो सर्ट, खरानी रंगको पाइन्ट लगाएको पुरुषलाई

मृत अबस्थामा स्थानीयले देखेपछि प्रहरीलाई खबर गरेका थिए । अन्दाजी ४५ वर्षको मंगोलियन अनुहार, रातो वर्ण भएको र साथबाट किपेड मोबाइल फेला परेको मृतकको सनाखतको लागि थप अनुसन्धान भइरहेको छ । सम्पूर्ण कानुनी प्रकृया पुरा गरी शव पोष्टमार्टमको लागि दमक अस्पताल पठाएको प्रहरीले जनाएको छ ।

ताप्लेजुडमा हावाहुरीबाट ठूलो क्षति

भापा(प्रस) । ताप्लेजुडमा हावाहुरीबाट ठूलो क्षति भएको छ । आइतवार दिउँसो २ बजेदेखि लगातार चलेको हावाहुरीका कारण फुड्लिङ नगरपालिका-१०, मयाम बस्ने मानबहादुर लिम्बूको घर, धनबहादुर लिम्बूको भान्सा र सुर्बहादुर खत्रीको केटोको छाना उडाई क्षति पुर्याएको छ । त्यस्तै ताप्लेजुड जिल्लामा बिद्युत आपूर्तिमा समस्या भएको छ भने संचारमाध्यमहरू प्रभावित बनेका छन् । हावाहुरीबाट भएको क्षतिको पूर्ण विवरण आउन बाँकी रहेको प्रहरीले जनाएको छ ।

निक्षेपउपर हकदावी सम्बन्धि ३५ दिने सूचना

कोशी प्रदेश, इलाम जिल्ला, देउमाई नगरपालिका वार्ड नं.-४ मा बस्ने श्री हरिदत्त खनालका नाति, श्री पुष्प प्रसाद खनालका छोरा, श्री कमल प्रसाद खनालको मिति वि.सं. २०८१/११/२४ गते मृत्यु भएकोले निजको नाममा यस बैंकको शाखा कार्यालय मंगलबारेमा रहेको चल्ती/वचत/मुदती खातामा रहेको निक्षेप रकम भुक्तानी तथा नामसारी गरी पाउँ भनी मृतककी श्रीमती हलका दवाडीले मिति वि.सं. २०८२/०१/११ मा यस बैंकमा निवेदन दिनु भएको हुँदा उक्त निक्षेप रकमउपर निज निवेदक बाहेक अन्य कसैको हकदावी भए यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ३५ (वैतिस) दिनभित्र सबुत प्रमाण सहित सम्बन्धित शाखामा हकदावी गर्नु हुन यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ । उक्त म्यादभित्र हकदावी गर्न नआएमा बैंक तथा वित्तीय संस्था सम्बन्धी ऐन, २०७३ को दफा १११ को उपदफा २ बमोजिम हुने तथा उल्लेखित म्यादभित्र रितपूर्वक हकदावी गर्न नआएमा पछि कुनै उजुर नलामे व्यहोरा समेत यसै सूचनाद्वारा सम्बन्धित सबैमा जानकारीका लागि सूचित गरिएको छ ।

Birmamdi, Nepal
023-333964 / 534010
info@edubank.np
www.edubank.np

नेपाल औषधी व्यवसायी संघ भापा जिल्ला शाखा कार्यालय प्रेस विज्ञप्ति

मिति: २०८२ वैशाख १४ गते

आधुनिक औषधिको समुचित प्रयोगको सम्बाहकदेखि औषधि ऐनको तर्जुमा तयार गर्नुपूर्व नै स्थापित नेपाल औषधि व्यवसायी संघ (एनसिडिए) स्थापनाको ५२ औँ खुड्किलो उर्विलन लागेको इतिहास जगजाहेर छ भन्दा अत्युक्ति नहोला । औषधि व्यवसायका थोक, खुद्रा, आयात र उत्पादनका समस्याहरू हाम्रा अग्रजहरूले यही संस्थामा रहेर निरूपण गरेको हामीलाई थाहा भएकै कुरा हो । अहिलेको आर्थिक मन्दी र व्यावसायिक तरलता साथै विभिन्न संकटहरूले गर्दा औषधिको व्यवसाय नै संकटोन्मुख अवस्था छ । यस्तो अवस्थामा संघ एक ढिक्का भएर खुद्राका समस्याहरू थोकले, थोकका समस्याहरू आयात तथा उत्पादकले निरूपण गरे मात्र संघको एकता र मजबूती दशाउँदछ । संघले जारी गरेको क्षतिपूर्ति नियमावली अक्षरशः पालना गर्न गराउन केन्द्रले परिपत्र गरेको सर्वविदितै छ । त्यस्तै, भापा, मोरङ र सुनसरीद्वारा पारित पिडिसी चेक जारी नगर्ने र एनओसी पूर्णरूपमा कार्यान्वयन गर्ने साथै, निर्यात तथा उत्पादकहरूले प्रत्येक थोक व्यवसायलाई आधिकारिक प्रमाणपत्र तत्कालै जारी गर्न अपिल गर्दछौं । साथै, अहिले संशोधन हुन लागेको औषधि ऐनको विषयमा पनि प्रदेश समिति र केन्द्रीय समितिलाई चनाखो रूपमा व्यावसायिक हितमैत्री बनाउन अनुरोध गर्दछौं । किनकि, स्वास्थ्य बीमाको सहज पहुँच त भएको देखिन्छ तर छ दशकदेखि औषधि व्यवसाय गरेका औषधि व्यवसायीहरूमा त्यो सेवा प्रवाह गर्ने पहुँच केन्द्र र प्रदेशले पहल नगरेको हो कि भन्ने हामीलाई आभास भएको छ । जसरी अहिले हाम्रा अस्पताल फार्मसीबाहेकका व्यवसायीहरूले स्वास्थ्य बीमाका औषधिहरू बिक्री वितरण गर्न नपाएको अवस्था छ, त्यसरी नै रिजर्भ एन्टिबायोटिक सेवा पनि अस्पताल फार्मसी भन्दा बाहिर बच्चत गर्ने उद्देश्यले अभिप्रेरित त छैन भन्ने कुरामा हामीलाई शंका छ त्यसैले यी छ प्रकारका Reserve Antibiotics हरूलाई अस्पताल फार्मसीमा मात्र बिक्री वितरण गर्नु भन्ने निर्णय आम व्यवसायीको व्यावसायिक हित प्रतिकूल रहेकोले व्यवसायी नै पलायनको विकराल समस्या टड्कारो रूपमा देखिएकोले तत्काल खारेजीको माग गर्दछौं । त्यस्तै , सरकारको एउटा निकायले खाद्यपूरक सामग्रीको रूपमा आयात गर्ने, आयातित वस्तुहरू अस्पताल तथा हेल्थपोस्टका चिकित्सकहरूले बिरामीलाई लेख्ने र उक्त वस्तुहरू फार्मसीमा राखेर बिक्री वितरण गर्दा सरकारको अर्को निकायले जफत गर्ने सरकारको यस द्वैध चरित्रलाई एकरूप बनाउन केन्द्र र प्रदेशलाई अनुरोध गर्दछौं । साथै, संघमा आधिकारिक दर्ता नभएका व्यवसायीहरूले संघको लोगो प्रयोग गरेकामा सो नगर्न र सो लोगो प्रयोग गरेका तर संघमा दर्ता वा पुनःनवीकरण नभएका व्यवसायीहरूको अनुगमनलाई लिएर संघलाई विभिन्न लाञ्छनामा नमुद्ध्य जोडदार माग गर्दछौं । त्यस्तै, अस्पताल फार्मसीमा नेपाली तथा विदेशी कम्पनीहरूले प्रत्यक्ष आपूर्ति गरिरहेकामा तत्कालका लागि आपूर्ति गर्दा सम्बन्धित जिल्लाका थोक बिक्रेतालाई जानकारी दिई र आपूर्ति गरिएका उत्पादनलाई आइएनएस छाप अनिवार्य ल

विष्णुप्रसाद पौडेल
महासचिव

जावनकुमार खड्का
अध्यक्ष

अटोको ठक्करबाट स्कुले बालिका गंभीर घाइते

भापा(प्रस) । इलामको माई नगरपालिकामा अटोको ठक्करबाट स्कुले बालिका गंभीर घाइते भएकी छन् । आइतवार बिहान १० बजेतिर माई नगरपालिका ७ स्थित लक्ष्मीबाँधमा पैदल विद्यालय जाँदै गरेकी लक्ष्मीखोला बस्ने टिका मगरकी छोरी ७ वर्षीया टेनिशा मगरलाई बिहीवारेदेखि शुक्रबारे बजारतर्फ जाँदै गरेको मे १ ह ६०१८ नम्बरको अटोले ठक्कर दिएको थियो । घाइतेलाई माई अस्पताल शितलीमा सामान्य उपचारपश्चात् थप उपचारको लागि बीएण्डसी अस्पताल बिर्तामोड ल्याइएको छ । अटो प्रहरी चौकी महमाईको नियन्त्रणमा रहेको र अटो चालक माई ६ बस्ने ३० वर्षीय बमबहादुर पाण्डेलाई उपचार गराउन पठाइएको प्रहरीले जनाएको छ ।

राहत कोषका लागि खड्काले दिए ५१ हजार

भापा(प्रस) । व्यवसायिक सदस्य राहत कोषका लागि बिर्तामोड उद्योग वाणिज्य संघका उपाध्यक्ष जीवन खड्काले ५१ हजार एक सय ५१ रुपैयाँ सहयोग गरेका छन् । आपत विपत्तमा परेका व्यवसायीलाई सहयोग पुर्‍याउने उद्देश्यले बिर्तामोड उद्योग वाणिज्य संघले स्थापना गरेको कोषका लागि उद्योग उपाध्यक्ष समेत रहेका खड्काले आफ्नो जन्मदिनको अवसर पारेर उक्त सहयोग गरेका हुन् ।

उद्योग वाणिज्य संघले एक करोड रुपैयाँ बराबरको व्यवसायिक सदस्य राहत कोष स्थापना गरेको छ । खड्काले संघका अध्यक्ष राजु न्यौपानेलाई चेक हस्तान्तरण गरेका छन् । श्रीमती स्वेता बस्नेत खड्काले सहयोग कार्यलय आएका उनले कोषका लागि रकम प्रदान गर्दै आफ्नै कार्यकालमा शुरु गरेको कोषमा एक करोड रुपैयाँ पुर्‍याउने लक्ष्य लिएपनि अबको दश वर्षका एक करोड रुपैयाँ खासै ठूलो रकम नहुने हुँदा कोषलाई बढाएर लानु पर्ने आवश्यकता आफूलाई खड्काले बताए । उनले कोष वृद्धिका लागि

आम व्यवसायीको सहयोग रहेको धारणा राखे । कार्यक्रममा नेपाल पत्रकार महासंघ भापा शाखाका पूर्व अध्यक्ष गणेश पोखरेलले व्यवसायीको पक्षमा बिर्तामोड उद्योग वाणिज्य संघले काम गर्दै आएको र राहत कोष स्थापना गरेर सहानीय काम गरेको बढाएर १० करोड रुपैयाँ बनाउन वाणिज्य संघका अध्यक्ष न्यौपानेको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा कोष वृद्धिका लागि सहयोग पुर्‍याउने खड्कालाई कदरपत्रद्वारा सम्मान गरिएको छ । सो अवसरमा उनको सुस्वास्थ्य र दीर्घ जीवनको कामना गरियो । कार्यक्रमको संचालन संघका महासचिव कुशल खतिवडाले गरेका थिए ।

बिमालेख हरायो

मेचीनगर निवासी माया शंकरको नाममा रहेको लाईफ इन्स्युरेन्स कर्पोरेसन लि. को २०००१९०६७ नम्बरको पोलिसी पेपर मेचीनगरबाट चन्द्रगढी जाने क्रममा २०८१/१२/०३ गते हराएको हुँदा भेटनुहुने महानुभावहरूले नजिकको प्रहरी कार्यालय वा तलको नम्बरमा सम्पर्क गरिदिनुहोला ।

सम्पर्क : माया शंकर
ठेगाना: मेचीनगर -१९, काठा

बिर्तामोड नगरपालिकाको

अत्यन्त जरुरी सूचना

यस बिर्तामोड नगरपालिकाको सार्वजनिक क्षेत्रमा जथाभावी रूपमा फोहोर फालेको पाइएकाले यो सूचना जारी गरिएको छ । बिर्तामोड नगरपालिकाको फोहोर व्यवस्थापन गर्न जिम्मेवारी पाएको निराकार सरसफाई प्रा.लि.को फोहोर मैला ढुवानी गर्ने सवारी साधन आएको बखत उक्त ढुवानी गर्ने सवारी साधनमा फोहोर राख्नुहुन सम्बन्धित सबैमा जानकारी गराउँदछौं ।

अब पनि यसैगरी जथाभावी रूपमा फोहोर मैला फालेको पाइएमा प्रचलित कानून बमोजिम कारबाही हुने व्यहोरासमेत जानकारी गराउँदछौं ।

बिर्तामोड नगरपालिका

नगरपालिकाको कार्यालय, भापा
कोशी प्रदेश, नेपाल

विद्यार्थी भर्ना अभियानमा सवैले योगदान गरौं

- विद्यालयले आ-आफ्नो सेवा क्षेत्रभित्रका अभिभावकलाई टेलिफोन, इन्टरनेट, रेडियो, टेलिभिजन तथा सामाजिक सञ्जालबाट सूचना प्रवाह गर्ने,
- अभिभावकविहीन बालबालिकाको अध्ययनमा सहयोग गर्ने व्यक्ति तथा संस्थाको पहिचान र उचित सम्मान गर्ने,
- सामुदायिक सिकाइकेन्द्रहरूले विद्यालयबाहिर रहेका बालबालिकाको लगत संकलन गर्ने,
- सार्वजनिक जीवनका व्यक्तिहरूले विद्यालय उमेर समूहका सीमान्तकृत समूहका, अपाङ्गता भएका बालबालिकाका लागि विद्यालय भर्नाको पहल गर्ने,
- स्थानीय तहले भर्ना अभियानको नेतृत्व गर्ने ।
- सबै बालबालिकाको विद्यालयमा सहभागिता, गुणस्तरीय शिक्षा प्राप्तिको सुनिश्चितता ।

नेपाल सरकार
विज्ञान बोर्ड

सम्पादकीय

शिक्षक आन्दोलन संकटमा

विगत २६ दिनदेखि निरन्तर शिक्षकहरू शान्तिपूर्ण आन्दोलनमा छन्। लामो समयसम्म चलेकाले शिक्षक आन्दोलनले देशविदेशमा चर्चा पायो। विभिन्न देशका शिक्षकहरूबाट आन्दोलनमा ऐक्यबद्धता प्रकट भएका छन्। देशभित्रका पेसागत संगठनहरूले साथ दिए। विभिन्न राजनीतिक दलका नेताहरू आन्दोलनस्थलमै पुगे। सरकारमाथि दबाब पऱ्यो। संसद्को बर्खे अधिवेशन पनि शिक्षा ऐनकै लागि भनेर केही दिनअगाडि सारिएको सरकारी दाबी छ। विधेयकमाथि संसद्को शिक्षा स्वास्थ्य तथा सञ्चार प्रविधि समितिमा छलफल जारी छ। यसैबीचमा माग सम्बोधनका लागि गृहकार्य गदागदै शिक्षामन्त्री विद्या भट्टराईले राजीनामा दिइन्। शिक्षामन्त्रीका रूपमा रघुजी पन्त आए। पन्तले मन्त्रालय सम्हालेपछि केही आशावादी रहेका शिक्षकहरूसँग शुक्रबार सरकारले वार्ता गर्न खोजेको थियो। तर शिक्षकहरू मन्त्रीले बिनातयारी वार्तामा बोलाएको भनेर शिक्षा मन्त्रालयबाट बाहिरिए।

शिक्षक आन्दोलनका कारण एसईईको उत्तरपुस्तिका परीक्षण हुन सकेको छैन। नयाँ शैक्षिक सत्रका लागि भर्ना अभियान ठप्प भएको छ। कतिपय अभिभावक निजीतर्फ आकर्षित भएका छन्। उनीहरूका सन्तानले निजी स्कुलमा पढ्न थालिसकेका छन्। सरकारी बेतन खाने शिक्षकहरू भने आन्दोलनमा छन्। विद्यालय खुल्ने टुंगो छैन। यसै त सरकारी शिक्षक र विद्यालयमाथि राम्रो परिणाम ल्याउन नसकेको आरोप लाग्ने गरेको छ। अब अहिलेको आन्दोलनपछि कति आलोचना सहनुपर्ने भन्ने प्रश्न उठ्न थालेको छ।

कक्षा १२ का लागि निर्धारित परीक्षा मिति सारिएको छ। वैशाख ११ गतेदेखि हुने पूर्वनिर्धारित परीक्षा तालिका २१ गतेबाट हुने भनिएको छ। परीक्षा दिन तयारीमा रहेका साठ पाँच लाख किशोरकिशोरीहरू मर्कामा परेका छन्। १२ कक्षा सकेर देशविदेशका विभिन्न कलेजमा पढ्न जान चाहने उनीहरूको योजना शिक्षक आन्दोलनकै कारण प्रभावित हुने भएको छ।

सर्वोच्च अदालतले शिक्षकका जायज र संविधानसम्मत माग तत्काल सम्बोधन गर्ने गरी निर्णय गर्न र आन्दोलनरत शिक्षकलाई तीन दिनभित्र विद्यालय फर्किएर पठनपाठन सञ्चालन गर्न बिहीबार सरकारका नाममा अन्तरिम आदेश दिएको थियो। तीन दिन बितिसक्दा पनि आन्दोलन टुंगोमा पुग्ने कुनै संकेत देखिएको छैन। प्रधानमन्त्री केपी ओली शिक्षकको मागप्रति अनुदार बनेका छन्। शिक्षकहरूले सडक छाडेका छैनन्। उनले विगतमा पनि शिक्षकका माग र मुद्दामा विवादास्पद अभिव्यक्ति दिँदै आएका हुन्। शिक्षक आन्दोलनलाई प्रमुख प्रतिपक्षी नेकपा माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष तथा पूर्वप्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड' ले बल दिइरहेका छन्। उनले पटकपटक सार्वजनिक कार्यक्रमामार्फत माग पूरा नभएसम्म आन्दोलन नरोक्न भनिरहेका छन्। सत्ताको प्रमुख घटक नेपाली कांग्रेसले भने शिक्षक आन्दोलनबारे कुनै आधिकारिक धारणा सार्वजनिक गरेको छैन। अब आन्दोलन के हुन्छ भनेर विभिन्न अड्कल गर्न थालिएको छ।

• गणेश अम्गाई

लोकतन्त्र, शाब्दिक अर्थमा 'जनताको शासन' हो। यो एक यस्तो शासन प्रणाली हो, जहाँ देशका नागरिकले आफ्नो सार्वभौम अधिकार प्रयोग गरी आफ्ना प्रतिनिधिलाई स्वतन्त्र र निष्पक्ष निर्वाचनको माध्यमबाट चयन गर्छन्। यी चुनिएका प्रतिनिधिले नै देशको शासन व्यवस्था सञ्चालन गर्ने, नीति निर्माण गर्ने र कानुन बनाउने महत्वपूर्ण जिम्मेवारी बहन गर्छन्। लोकतन्त्रमा जनताको अभिमत, उनीहरूको विचार र नैसर्गिक अधिकारलाई सर्वोच्च स्थान दिइन्छ। यस प्रणालीमा सबै नागरिक कानुनको दृष्टिमा समान हुन्छन्। उनीहरूले विचार तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता जस्ता आधारभूत अधिकार निर्बाध रूपमा उपभोग गर्न पाउँछन्।

नेपालमा लोकतन्त्रको स्थापना कुनै सहज प्रक्रिया थिएन। यसका लागि नेपाली जनताले लामो र कठिन सङ्घर्ष गर्नु पर्यो। २००७ सालको क्रान्तिले १०४ वर्षसम्म चलेको निरङ्कुश राणा शासन अन्त्य गर्दै नेपालमा प्रजातन्त्रको बिजारोपण गर्‍यो। त्यसपछि २०४६ सालमा भएको जनआन्दोलनले निर्दलीय सञ्चायती व्यवस्थालाई उखेलेर बहुदलीय प्रजातन्त्रको पुनर्स्थापना गर्‍यो। सबैभन्दा महत्वपूर्ण, २०६३ सालको जनआन्दोलनले संविद्यादेशिको राजतन्त्र समाप्त गरी नेपाललाई धर्म निरपेक्ष र सङ्घीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको रूपमा स्थापित गर्‍यो। यी हरेक सङ्घर्षमा हजारौँ नेपाली नागरिकले आफ्नो अमूल्य जीवन र उज्ज्वल भविष्यलाई दाउमा लगाए। उनीहरूकै त्याग, तपस्या र बलिदानको परिणामस्वरूप आज हामी लोकतान्त्रिक व्यवस्थामा सहभागी हुन पाएका छौँ।

आज प्रश्न उठ्छ, किन ती अनागती बलिदान र अथक सङ्घर्षको फलस्वरूप प्राप्त भएको लोकतन्त्रप्रति जनतामा यति धेरै निराशा किन

• डा. बिपी बडाल

बर्खे अधिवेशन सुरु भएको छ। लोकतान्त्रिक मुलुकमा सबैको अधिकार सुनिश्चित हुनु पर्छ। लोकतन्त्रमा कसैले आन्दोलन गर्नु पर्दैन। सबैको जायज माग पूरा हुनु पर्छ। लोकतन्त्र भनेको विधिको साशन हो। देशको बजेट बनाउनु पर्ने समयमा साथै नयाँ विद्यार्थी भर्ना गर्ने समयमा नेपालमा आन्दोलन भइरहेका छन्। शिक्षक, विाक्तिक, राजनीतिक दल, भातृ सङ्गठन सबै सडकमा छन्। देश विधिले चल्नु पर्छ। प्रधानमन्त्री नेपाली जनताको हो। सरकार जनताको हो। जनताले सरकारलाई आफ्नो सरकार मान्नु पर्छ भने सरकारले पनि तेरो-मेरो नभनी निष्पक्ष भएर जनताको काम गर्नु पर्छ। देशमा नै रोजगारी सिर्जना गर्नु पर्छ। सबैको जायज माग पूरा हुनु पर्छ-कसैले आन्दोलन गर्नु पर्दैन। आगामी नीति तथा कार्यक्रम र पर्यटनको समायोजन हुनु पर्छ, यहीँबाट नेपालीको समृद्धिको यात्रा सुरु हुन्छ।

कोरियन ग्रामीण विकासको दृष्टान्त
सन् १९५०-५३ सम्म कोरियामा भिषण युद्ध थियो। त्यसैसाल वर्षाले ठुलो बाढी आयो। गरिब कोरियालीलाई ठुलो आर्थिक सङ्कट थियो भने देश पनि विभाजन भएको थियो। सङ्क्रमणकालीन अवस्था थियो। त्यतिबेला नेपालले समेत कोरियालाई खाद्यान्न सहयोग गरेको थियो। त्यतिबेला कोरिया तथा नेपालको जिडिपीप्रति व्यक्ति आय लगभग ५० डलर थियो। दुवै देशको

राजनीतिमा इमानदारीको खडेरी

छाएको छ ? पहिलो र प्रमुख कारण हो राजनीतिक अस्थिरता। लोकतन्त्र स्थापना भएदेखि नै नेपालले बारम्बार सरकार परिवर्तन भए। कुनै पनि सरकारले आफ्नो पूर्ण कार्यकाल काम गर्न पाएका छैनन्। राजनीतिक दलहरूबिच सहकार्य र सहमतिको अभावले नीति निर्माण र कार्यान्वयनमा गम्भीर असर पारेको छ। अस्थिर सरकारका कारण दीर्घकालीन विकास योजना बन्न सकेका छैनन्। बनेका योजना पनि प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन हुन सकेका छैनन्।

दोस्रो, भ्रष्टाचार नेपालको लोकतन्त्रको सबैभन्दा ठुलो चुनौती बनेको छ। सार्वजनिक निकायमा व्यापक रूपमा फैलिएको भ्रष्टाचारले सरकार र राजनीतिक नेतृत्वप्रतिको जनविश्वासलाई गहिरो चोट पुऱ्याएको छ। सानादेखि ठुला आयोजनासम्म भ्रष्टाचारका घटना सार्वजनिक भइरहँदा नागरिकले महसुस गरेका छन् कि लोकतन्त्रले उनीहरूको जीवनमा कुनै सकारात्मक परिवर्तन ल्याउन सकेको छैन, बरु सीमित व्यक्तिको स्वार्थपूर्ति गर्ने माध्यम बनेको छ।

तेस्रो, कानुनको शासनमा देखिएको कमजोरीले पनि जनतामा निराशा बढाएको छ। पहुँचवाला र शक्तिमा रहेका व्यक्तिले कानुन उल्लङ्घन गर्दा पनि उन्मुक्ति पाइरहेको देखिन्छ। यसले कानुनको दृष्टिमा सबै नागरिक समान छन् भन्ने लोकतान्त्रिक मान्यतामाथि प्रश्नचिह्न खडा गरेको छ। जब नागरिकले न्याय महसुस गर्न सक्दैनन्, तब उनीहरूको लोकतान्त्रिक प्रणालीप्रतिको आस्था कमजोर हुन्छ।

चौथो, निर्वाचित प्रतिनिधिले चुनाव जितेपछि जनताको आवाज र मुद्दालाई बेवास्ता गर्ने प्रवृत्ति पनि निराशाको कारण बनेको छ। चुनावअघि गरिएका वाचा र प्रतिबद्धता बिस्तारै धमिलिँदै जान्छन् र नागरिकहरूले आफूलाई ठगिएको महसुस गर्छन्। जनता र नेताबिचको यो बढ्दो दूरीले लोकतन्त्रलाई केवल औपचारिकतामा सीमित गरेको छ।

पाँचौँ, अपेक्षित विकास र समृद्धि हासिल हुन

नसक्दा विशेष गरी युवामा निराशा छाएको छ। रोजगारीका अवसरको अभाव र आर्थिक सम्भावना कमजोर हुँदा लाखौँ युवा विदेश पलायन हुन बाध्य छन्। आफ्नो देशमा भविष्य नदेखेपछि उनीहरूमा लोकतान्त्रिक व्यवस्थाप्रति वितृष्णा पैदा हुनु स्वाभाविक हो।

छैटौँ, राजनीतिक दलहरूमा देखिएको विभाजन र स्वार्थकेन्द्रित राजनीतिले राष्ट्रिय हितलाई ओभरलेमा पारेको छ। दलहरू वैचारिक बहस र राष्ट्रिय मुद्दामा सहमति जुटाउनुको सट्टा सत्ता र व्यक्तिगत लाभका लागि सङ्घर्ष गरिरहेका देखिन्छन्। यसले नागरिकमा राजनीतिक नेतृत्वप्रति गहिरो अविश्वास सिर्जना गरेको छ।

जब नागरिकको आशा अधुरो रहन्छ, तब निराशाले जन्म लिन्छ। निरन्तरको निराशाले वितृष्णाको रूप लिन्छ। आज धेरै नेपाली यो सोच्न थालेका छन् कि यो लोकतान्त्रिक व्यवस्था साँच्चै उनीहरूका लागि होइन। यो सोच लोकतन्त्रको भविष्यकै लागि सुखद छैन।

असल लोकतन्त्रका केही आधारभूत विशेषता हुन्छन्, जसलाई आत्मसात् गरेर मात्र कुनै पनि देशले लोकतान्त्रिक शासन प्रणालीको वास्तविक लाभ प्राप्त गर्न सक्छ। ती विशेषता हुन् :

१. कानुनको शासन : कानुन सबैभन्दा माथि हुनु पर्छ र सबै नागरिक कानुनको दायरामा समान हुनु पर्छ।

२. मौलिक अधिकारको संरक्षण : नागरिकका आधारभूत अधिकारहरू (भाषण, अभिव्यक्ति, भेला हुने, सङ्गठन खोल्ने आदि) को संविधानद्वारा प्रत्याभूति र संरक्षण हुनु पर्छ।

३. निष्पक्ष र नियमित चुनाव : आवधिक रूपमा स्वतन्त्र र निष्पक्ष निर्वाचन हुनु पर्छ, जसले नागरिकलाई आफ्नो प्रतिनिधि छान्ने अवसर प्रदान गर्छ।

आर्थिक विकासमा पर्यटन

आर्थिक अवस्था उस्तै थियो। राष्ट्रपति पार्क चुंग-हि (१९६१-१९७९) ले सैनिक बलबाट सत्ता ग्रहण गरे। देशलाई औद्योगिक विकासको मार्गमा अगाडि बढाए। उद्योगले विकासको बाटो समाते पनि गाउँमा धेरै दुःख थियो। सन् १९७१ मा उनले पुन चुनाव जिते नयाँ संविधान लागु गरे। राष्ट्रपतिलाई विशेष अधिकार दिएर उनी भन्ने शक्तिशाली भए।

यसैबेला भावुक हुँदै आफ्नो राष्ट्रिय भाषणमा उनले भने, “हामी कोरियालीले धेरै दुःख पायौँ अब यो गरिबी हटाउनु छ। सुखको नयाँ बिहानी ल्याउनु छ। हाम्रो देशको भविष्य गाउँमा छ। गाउँको विकास अनिवार्य छ। राष्ट्रलाई समृद्ध बनाउन हामीले कडा परिश्रम र परिष्कृत श्रमको अभ्यास गर्नु छ। कसरी गाउँका सबैको आयस्तरमा सुधार ल्याउन सकिन्छ ? सबैले कार्यक्रम ल्याउनु होस्। सबैले रोजगारीको सिर्जना गर्नुहोस्। तपाईंको योजनामा सरकारले केही सहयोग गरिदिने छ।” यही ग्रामीण स्वावलम्बन कार्यक्रमलाई साउमेल उन्दुङ्ग भनिन्छ। यो एक भाषण मात्रै हो। विकासको दृष्टिकोण हो।

सोही अनुसार सबै जनताले कृषि र उद्योगको विकासको योजना ल्याए। राम्रा योजनालाई सरकारले सहयोग गर्यो। भौतिक पूर्वाधारमा लगानी गर्‍यो। सबै किसानका समस्या समाधान भए। आज प्रतिव्यक्ति आय नेपालको १,३७८ अमेरिकी डलर छ भने कोरियाको ३७,९७२ अमेरिकी डलर रहेको छ। कोरियाले यसरी प्रगति गर्दा हामीले किन गर्न सकेनौँ ? नजिकैका चीन, भारत, भुटान श्रीलङ्काले उदाहरणीय रूपले आर्थिक विकास गर्दा हामी किन पछि पर्‍यौँ ?

नेपाल सरकारका प्रयास

सन् १९५० देखि कै कुरा गर्दा लगभग सबै सरकारले नेपालको कृषिलाई प्राथमिकतामा

राखेर विकासका लागि खर्चै लगानी गरे। योजनाबद्ध विकास १९५६ बाट सुरु भएपछि पनि कृषिलाई नै अर्थतन्त्रको मेरुदण्ड मानेर अगाडि बढेको हो। आजसम्म पनि कृषकको जीवनस्तर सबैभन्दा कमजोर छ। सरकारको पहिलो प्राथमिकतामा कृषि परे पनि कृषकको जीवनस्तर किन माथि उठेन ?

यस्तै सरकारी स्तरबाट धेरै उद्योग सञ्चालनमा थिए। निजीकरण पछि सबै बन्द भइसकेका छन्। केही व्यावसायिक घरानाले सञ्चालन गरेका भन्दा अन्यले बिरलै रूपमा उद्योग सञ्चालन गर्न सकेका छन्। आयात-निर्यातको विषय भिन्दै भयो। किन नेपालमा औद्योगिक क्रान्ति हुन सकेन ? किन नेपालमा वारेन बफेट, एलन मस्क जस्ता उद्यमीको जन्म हुन सकेन ? किन नेपाली उद्योगले बजार पाउन सकेन ?

नेपाल सरकारले विभिन्न देशको सहयोगमा भौतिक पूर्वाधारमा व्यापक लगानी गरेको छ। सडक, पुल, बाँध, लगभग सबै जिल्लामा पुगेका छन्। स्तरीय हुन सकेका छैनन्। राजनीतिक दलका नेता, सरकारी कर्मचारी र ठेकदारबिच हुने लेनदेन कमिसनका कारण समयमा कुनै पनि आयोजना समयमा सम्पन्न हुँदैनन्। कुनै ठाउँमा सडक गतिले छैन। नचाहिने ठाउँमा एयरपोर्ट बन्छन्। करोडौँ भ्रष्टाचार हुने गरेको छ। काठमाडौँ-मुग्लिन, मुग्लिन-पोखरा, बुटवल-नारायणघाट, सिन्धुली-काठमाडौँ, पाँचखाल-काठमाडौँ कुनै पनि सडक गतिला छैनन्। नेपाल सरकारका असल प्रयास पनि बालुवामा पानी खन्याए भैँ भएका छन्। किन ?

विकास हुन नसक्नुका प्रमुख कारण

१. हामी नेपाली जनता नै गतिला छैनौँ। नेताले देश बनाइदिन्छ भन्ने आशामा बाँचेका छौँ। कर्मबिनाको आशाको प्रतिफल

४. उत्तरदायित्व र जवाफदेहिता : सरकार र सार्वजनिक निकाय आफ्ना कामकारबाहीका लागि जनताप्रति उत्तरदायी र जवाफदेही हुनु पर्छ।

५. पारदर्शिता : सरकारी कामकाज र निर्णय प्रक्रिया पारदर्शी हुनु पर्छ, ताकि नागरिकले सूचनामा पहुँच पाउन सकून्।

६. नागरिक सहभागिता : नीति निर्माण र शासन प्रक्रियामा नागरिकको सक्रिय सहभागिता हुनु पर्छ।

७. बहुदलीय प्रणाली : विभिन्न राजनीतिक विचारधारा बोकेका दलहरूलाई प्रतिस्पर्धा गर्ने र शासनमा सहभागी हुने अवसर मिल्नु पर्छ।

८. संघीयताको प्रभावकारी कार्यान्वयन : देश संघीय संरचनामा छ भने, संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबिच अधिकार र जिम्मेवारीको स्पष्ट बाँडफाँट र प्रभावकारी कार्यान्वयन हुनु पर्छ।

नेपालमा लोकतन्त्रलाई सुदृढ र जनमुखी बनाउनका लागि धेरै सुधार गर्न आवश्यक छ। यहाँ केही सुझाव प्रस्तुत गरिएका छन् :

पहिलो, भ्रष्टाचार नियन्त्रणलाई सरकारको प्रमुख प्राथमिकता बनाउनु पर्छ। यसका लागि कडा कानुन बनाइनु पर्छ र त्यसको प्रभावकारी कार्यान्वयन सुनिश्चित गरिनु पर्छ। भ्रष्टाचारमा संलग्न जो कोहीलाई पनि कानुनको दायरामा ल्याई कठोर कारबाही गरिनु पर्छ।

दोस्रो, कानुनको शासनलाई बलियो बनाउनु पर्छ। न्यायपालिकालाई स्वतन्त्र र सक्षम बनाउनु पर्छ र सबै नागरिकलाई कानुनको समान संरक्षणको प्रत्याभूति गरिनु पर्छ।

तेस्रो, राजनीतिक स्थायित्व कायम गर्न राजनीतिक दलहरूबिच सहकार्य र सहमतिको संस्कृति विकास गर्नु पर्छ। राष्ट्रिय मुद्दामा

दलहरूले साझा धारणा बनाउनु पर्छ। सरकारलाई पूर्ण कार्यकाल काम गर्ने वातावरण बनाउनु पर्छ।

चौथो, नीति निर्माण प्रक्रियामा नागरिकको सहभागिता बढाउनु पर्छ। नागरिक समाज, बुद्धिजीवी र आमजनताका सुझावलाई महत्त्व दिनु पर्छ। स्थानीय तहमा नागरिक सुनुवाइ र सार्वजनिक भेलालाई नियमित गर्नु पर्छ।

पाँचौँ, आर्थिक विकास र रोजगारी सिर्जनालाई प्राथमिकता दिनु पर्छ। गरिबी न्यूनीकरण र सबै नागरिकका लागि समान अवसर सुनिश्चित गर्नु पर्छ। स्वदेशमै रोजगारीका अवसर सिर्जना गर्न लगानीमैत्री वातावरण बनाउनु पर्छ।

छैटौँ, शिक्षा र जनचेतना अभिवृद्धिमा जोड दिनु पर्छ। लोकतन्त्रको महत्त्व, नागरिक अधिकार र कर्तव्यबारे जनचेतना फैलाउनु पर्छ। विद्यालय र विश्वविद्यालयका पाठ्यक्रममा लोकतान्त्रिक मूल्यमान्यतालाई समावेश गर्नु पर्छ।

सातौँ, सरकारी निकायमा पारदर्शिता र सूचनाको हकलाई सुनिश्चित गर्नु पर्छ। सबै निकायले आफ्ना कामकारबाही सार्वजनिक गर्नु पर्छ। नागरिकलाई सूचना प्राप्त गर्ने सहज व्यवस्था मिलाउनु पर्छ। आठौँ, सङ्घीयताको प्रभावकारी कार्यान्वयनमा ध्यान दिनु पर्छ। स्थानीय तहलाई थप अधिकार र स्रोतसाधन सम्पन्न बनाउनु पर्छ ताकि उनीहरूले जनताको आवश्यकता अनुसार विकास योजना कार्यान्वयन गर्न सकून्।

लोकतन्त्र कुनै सजिलो र एकै पटकमा प्राप्त हुने गन्तव्य होइन; यसलाई निरन्तरको प्रयास, धैर्य, प्रतिबद्धता र सबै नागरिकको सक्रिय सहभागिता चाहिन्छ। आज केही निराशा र गुनासा पक्कै छन्, तर हामी सबै राजनीतिक दल, नागरिक समाज र आमजनता- मिलेर इमानदारीपूर्वक र जिम्मेवारीपूर्वक काम गर्छौँ भने निश्चय नै नेपालमा एक बलियो, समावेशी र जनमुखी लोकतन्त्र कायम गर्न सकिन्छ।

निराशा नै हो। सितैमा पाएसम्म अलकत्रा पनि मटिरेलमा मिसाएर पिउने, गरिबी प्रदर्शन गरेर मान्ने हाम्रो प्रवृत्ति नै हो। जनताले नै भ्रष्ट आचरण छोड्नु पर्छ। भ्रष्ट आचरण गर्ने जनतालाई मृत्युदण्ड दिने कानुन ल्याउन संविधान संशोधन गर्नु पर्छ। हरेक व्यक्तिले अनिवार्य आठ घण्टा उद्योग (कर्म) गर्ने पर्छ। कोही पनि भ्रष्टाचार गरेर, चोरेर वा मागेर करोडपति भएको छैन। नेताले होइन जनताले देश निर्माण गर्ने हो। यो जनचेतना शिक्षामा देखिनु पर्छ।

२. जनताको विकास जनताले नै गर्नु पर्छ। सही इमानदार र नैतिकवान् जनप्रतिनिधिलाई भोट हाल्नु पर्छ। जन-प्रतिनिधिले चुनावको टिकट किन्न र मासुभात खुवाउन लगानी गरेको पैसा उठाउन विकास निर्माणको कमिसन खाने पद्धति तुरुन्तै रोकिनु पर्छ। कानुन बनाएर भ्रष्टाचारीलाई मृत्युदण्ड दिनु पर्छ। जनता सुसूचित र नैतिकवान् हुनु पर्छ।

३. मन्दिर-आश्रमका जोगीदेखि प्रधानमन्त्रि-पूर्वप्रधानमन्त्रीसम्म भ्रष्टाचारमा मुछिएका छन्। ८० प्रतिशत जिम्मेवार जनता नै भ्रष्टाचारमा संलग्न छन्। अनि कसरी हुन्छ विकास ? विधिको साशन बिना विकास सम्भव छैन। सुशासन, जवाफदेहिता, जिम्मेवारी तथा पारदर्शिता सुनिश्चित हुनु पर्छ, अनि मात्र विकासले समृद्धिको मार्ग पहिल्याउँछ। भ्रष्टाचार शून्य आदर्शवान् जनता हुनु पर्छ। भ्रष्ट नेतालाई ठाउँको ठाउँ ठिक पार्न सक्ने सशक्त जनता हुनु पर्छ।

४. आर्थिक विकासको मेरुदण्ड भनेर कृषि र उद्योगलाई प्राथमिकता दिनु अर्को हाम्रो महामूर्खता हो। यो साढे सात दशक १९५० देखि २०२५ सम्म हामीले कृषि र उद्योगमा खर्चौँ लगानी गर्‍यौँ तर प्रतिफल खोइ ? के हामी भारत र चीनका कृषि तथा औद्योगिक उत्पादनसँग प्रतिस्पर्धा गर्न सक्छौँ ? सक्दैनौँ उनीहरूले आफ्नो सजिलो बजार

गुमाउन दिने छैनन्। हामीले आजसम्म पनि आयातित विषादीयुक्त फलफूल तथा तरकारी रोक्न सकेका छैनौँ। एउटा मल कारखाना खोल्न पनि सकेका छैनौँ। प्रतिफल नै नआउने ठाउँमा हामीले किन लगानी गर्‍यौँ ? यसको जवाफ कसले दिने ? बजारी नभएको वस्तु उत्पादनमा किन खर्चौँ बजेट सक्यौँ ?

अबको बाटो

हाम्रो अल्छीपना, नेताप्रतिको आशा, भ्रष्टाचार र आर्थिक विकासको गलत मेरुदण्ड समातेर बसेकाले देश अप्ठ्यारो अवस्थामा छ। जनता सरकारको सेवा प्रवाह प्रति खुसी छैनन्। व्यवस्था नै परिवर्तन गर्ने खालका अभिव्यक्ति पनि आउन थालेका छन्। त्यसैले राजनीतिक कार्यकर्ता, नेता, कर्मचारी, प्रहरी, सेना, शिक्षक, प्राध्यापक, व्यापारी, उद्योगपति, चालक, सहचालक, कृषक, लेखक पत्रकार, डाक्टर आदि सबैले भ्रष्टाचार गर्नु आमको रगत खानुसरह हो भनेर कसम खाउँ। खुलाबजार अर्थनीति तथा विश्वव्यापार सङ्घको सदस्य भएको नाताले चीन तथा भारतका उत्पादनसँग नेपाली उत्पादनले प्रतिस्पर्धा गर्ने सक्दैन। नेपाली कृषकले भारतीय कृषकसँग प्रतिस्पर्धा गर्ने सक्दैन। नेपाली उद्योगले चिनियाँ तथा भारतीय उद्योगसँग प्रतिस्पर्धा गर्ने सक्दैन। त्यसैले कहिले पनि नेपाली उत्पादनले बजार भेट्ने सक्दैन। यो मार्ग परिवर्तन गर्नु पर्छ। यसरी त नेपाली उत्पादनको लागत पनि उठ्न सक्दैन। अबको नेपालको अर्थतन्त्रको मेरुदण्ड पर्यटन हुनु पर्छ। चिनियाँ तथा भारतीयको प्रमुख पर्यटकीय गन्तव्य नेपाललाई बनाउनु पर्छ। माल्दिभ्स, श्रीलङ्का, सिङ्गापुरले आफ्नो जनसङ्ख्या भन्दा पाँच गुणा बढी पर्यटक भित्र्याउँछन्। तीन करोड नेपालीले १५ करोडसम्म पर्यटक सजिलै व्यवस्थापन गर्न सक्छन्। नेपालमा हरेक घरमा एउटा पाहुना कोठा थपेर 'होम स्टे' बनाउन सकिन्छ।

❖ बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

तपाईं जहाँ भएपनि प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस

www.pratidindaily.com

रमणीय र सुखद् यात्राको योग छन् ।
आत्मबल र हिम्मत पनि बढ्नेछ ।